

147934/1928

Pracownia Śląska

SPRAWOZDANIE

z działalności Polskiego Stowarzyszenia
Inżynierów i Techników
Województwa Śląskiego

za rok 1928

SPRAWOZDANIE

z działalności Polskiego Stowarzyszenia
Inżynierów i Techników
Województwa Śląskiego

za rok 1928

7755/57
144934. 1928
II

Władze Stowarzyszenia.

Skład Rady.

Prezes: inż. *Eugenjusz Górkiewicz.*

I. Wiceprezes: inż. *Stanisław Kontkiewicz.* II. Wiceprezes: inż. *Jan Obrąpalski.*

Sekretarz: *Jerzy Płoński.* Skarbnik: inż. *Bronisław Kobylński.*

Członkowie:

dr. inż. *Michał Affanasowicz,* inż. *Edmund Grabianowski,*
inż. *Wincenty Czechowicz,* inż. *Antoni Kamiński,*
inż. *Roman Dykacz,* inż. *Kazimierz Kwiatkowski,*
inż. *Kazimierz Nowakowski.*

Skład Komisji Rewizyjnej.

inż. *Józef Jasiulek,* inż. *Wacław Szymański,* inż. *Bartłomiej Tokarski.*

Skład Sądu Koleżeńskiego.

inż. *Adam Gromnicki,* inż. *Kazimierz Przyfusiński,* inż. *Stanisław Zalewski.*

Sekretariat.

Stały sekretarz: mgr. *Kazimierz Różycki.*

Antykwariat.
Słwice. Zwycięstwa 35.
28. 3. 37.

50, - 25

(R. 1928 - 1931)
(1933 - 1938)

W roku 1928 życie organizacyjne naszego Stowarzyszenia przyniosło dalszą konsolidację i ugruntowanie się jego wpływów na Śląsku tak wśród miejscowego społeczeństwa, jak wśród organizacji społecznych i sfer rządowych.

Zdobycie dla naszego Stowarzyszenia należytego poparcia, stworzenie zrozumienia dla jego poczynąń, ugruntowanie wpływów, to zadanie trudne, a specjalnie trudne tu na Śląsku, gdzie z jednej strony stykamy się z całym szeregiem ludzi dla nas nieprzychylnie usposobionych, z drugiej strony z ludźmi nierozumiejącymi swego zadania na Kresach Polski, odnoszącymi się obojętnie do prac Stowarzyszenia i już tem samem utrudniającymi przeprowadzenie naszych postulatów.

Niezrażeni jednak trudnościami, które tu i owdzie musiały powstać, dążyliśmy w pracy swojej do możliwie szerszego rozwinięcia naszej działalności, rozumiejąc, iż tu w zagłębiu przemysłowem rola inżyniera i technika nie może ograniczyć się do pracy w szczupłym tylko gronie swoich kolegów, lecz winna docierać do najszerzych warstw społeczeństwa.

Podjęliśmy również w roku sprawozdawczym kroki w celu uporządkowania wewnętrznego życia Stowarzyszenia. A więc przede wszystkim udało nam się, zawdzięczając pomocy Koła Katowickiego, znaleźć lokal na umieszczenie Sekretarjatu w Katowicach, co było koniecznem ze względu na centralne położenie Katowic i dogodniejsze połączenia komunikacyjne z innemi miejscowościami Śląska. Tem samem ożywiła się praca Sekretarjatu, który otrzymał 485 listów i okólników, a wysłał 1289, co pociągnęło za sobą konieczność powiększenia personelu o jedną nową siłę.

Posiadany przez nas obecnie lokal musimy jednak uważać za prowizorium i staramy się o rozwiązanie tej kwestji w inny sposób.

Ponieważ budowa „Domu Polskiego“ uległa odroczeniu dla braku kapitałów, nawiązaliśmy kontakt z Prezydjum Towarzystwa Czytelń Ludowych, które zgadza się odstąpić dla potrzeb naszych i Stowarzyszenia Inżynierów Górniczo-Hutniczych 3 duże pokoje i 2 małe w nowobudującym się gmachu przy zbiegu ulic Wojewódzkiej i Francuskiej. Zachodziłby tu tylko stosunek najmu bez angażowania własnych, czy też naszych członków kapitałów, musielibyśmy tylko podjąć starania, celem uzyskania funduszków na odpowiednie umeblowanie.

Stworzenie takiego ośrodka, gdzie nasi członkowie mogliby wzajemnie poznać się i przeprowadzić wymianę zdań, uważamy za sprawę niezmiernie ważną, to też Rada dołoży wszelkich starań, by akcję tę doprowadzić do pomyślnego końca.

Chcąc ułatwić naszym członkom orjentowanie się w zawitych często sprawach prawnych, zorganizowaliśmy przy pomocy naszego kolegi dr. Władysława Terenkoczego poradnictwo w sprawach prawnych, z czego mimo krótkiego okresu funkcjonowania, korzystało już kilka osób.

Ze spraw ogólnych podkreślić musimy współdziałanie nasze ze Stowarzyszeniem Inżynierów Górniczo-Hutniczych przy opracowywaniu odpowiedzi na mowę Ministra Stressemanna w Genewie i współpracę z Komitetem Propagandy Produktów Krajowych w Województwie Śląskiem.

Z innych prac Rady na uwagę zasługuje opracowanie projektu zmian statutu i regulaminu Sądu Koleżeńskiego, który przedstawiamy Walnemu Zgromadzeniu do rozpatrzenia i ewentl. zatwierdzenia.

Dla załatwienia wszystkich tych spraw odbyła Rada 10 posiedzeń.

**Współpraca
ze Związ-
kiem
Polskich
Zrzeszeń
Technicz-
nych.**

Przywiązując wielką wagę do konsolidacji polskich sfer technicznych i współpracy organizacji inżynierskich otrzymaliśmy żywy kontakt ze Związkiem Polskich Zrzeszeń Technicznych i brali udział w jego pracach.

Delegatami Stowarzyszenia do Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych byli kol. kol. Grabjanowski, Kamieński i Kobyliński. Kolega Kamieński został wybrany wiceprezesem Zarządu Głównego i bywając stale na zebraniach jest łącznikiem między Radą naszego Stowarzyszenia, a Zarządem Głównym. Reprezentował on nas również na Zjazdach Związku w Grudziądzu i w Radomiu.

Stowarzyszenie nasze przygotowuje się do wzięcia udziału w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, wspólnie z Polskimi Zrzeszeniami Technicznymi. Prawdziwe trudności sprawiło Stowarzyszeniu sprawa pokrycia wydatków związanych z udziałem w Wystawie.

Według sporządzonego kosztorysu tych wydatków i ułożonego przez Zarząd Związku klucza udziału w nich poszczególne Zrzeszenia kwota przypadająca na nasze Stowarzyszenie wynosi zł. 1.992. Nie dysponując tak wysokimi środkami na nieprzewidziane wydatki, Rada zwróciła się z apelem do Kół o sfinansowanie kosztów udziału Stowarzyszenia w Wystawie. Dotychczas definitywnie została rozwiązana ta kwestja tylko w Kole Katowickiem.

Sekretariat Stowarzyszenia przeprowadził ankietę w sprawie tak głośno mieszkaniowego na Śląsku, jak i wysokości sum potrzebnych do rozwiązania kwestji mieszkaniowej. Ankietę taką rozpisał Zarząd Z. P. Zrz. T. do wszystkich zrzeszonych

stowarzyszeń, na skutek zainteresowania się tym problemem amerykańskiego doradcy Banku Polskiego p. Dewey'a.

Stowarzyszenie wystąpiło z inicjatywą do Związku Zrzeszeń o podwyższenie stawek dla inżynierów-biegłych sądowych, a Zarząd Związku przedłożył odpowiedni memoriał Ministerstwa Sprawiedliwości i powyższa sprawa w niedługim czasie będzie należycie uregulowana.

Stowarzyszenie również żywo zajmowało się sprawami szkolnictwa zawodowego i jest w stałym kontakcie z Wojewódzkim Wydziałem Oświecenia.

Przedstawiciele Rady zasiadają w Radach Opiekuńczych szkół: Mechaniczno-Hutniczych w Królewskiej Hucie — kol. Kontkiewicz. Budowlanej w Katowicach — kol. Michejda, Górniczo-Hutniczej w Dąbrowie Górniczej — kol. Pietrzykowski. Rozumiejąc znaczenie działalności Śląskiego Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego i potrzebę współpracy z nim przedstawicieli techniki, Stowarzyszenie zainteresowało się jego rozwojem, postarało się o odpowiednio uwzględnienie w działalności Instytutu dokształcania robotników przemysłowych. W Zarządzie Instytutu zasiada 3 członków Rady, a prezesem jego jest kol. Obrąpalski nasz wiceprezes.

Szybki rozwój organizacji pracy w zakładach przemysłowych i cały szereg nowych metod produkcji wymagających zarówno od inżynierów jak techników i majstrów, a nawet i robotników odpowiednich kwalifikacji wywołały potrzebę zwołania konferencji w sprawie szkolnictwa technicznego, na którejby przedstawiciele władz oświatowych, nauki, szkolnictwa i przemysłu wypowiedzieli swoje uwagi i spostrzeżenia, zobrazowali dzisiejszy stan szkolnictwa i przedstawili projekty ewentualnej jego reorganizacji i dalszego rozwoju. Inicjatorami konferencji byli profesorowie: Geisler, Łukasiewicz i Mierzejewski. Na miejsce konferencji obrano Katowice jako siedzibę najwięcej uprzemysłowionej dzielnicy kraju, oraz ze względu na szeroko pomyślane projekty i zamierzenia władz śląskich w dziedzinie szkolnictwa technicznego.

Organizacją konferencji zajęło się Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich S. I. M. P., które nas zaprosiło do współpracy. Termin konferencji ustalono na 8 i 9 grudnia. Opracowaniem programu konferencji zajmował się prof. Geisler. Nasze stowarzyszenie zorganizowało komitet w skład którego wchodził: kol. Obrąpalski jako przewodniczący i kol. kol. Bizoń, Kobyliński i Płoński. Komitet zajmował się przygotowaniem technicznymi do odbycia konferencji.

Stosownie do projektu odbyła się konferencja 8 i 9 grudnia. Zainteresowanie się konferencją było bardzo duże, na co wskazywały zarówno ilość uczestników, zgłoszonych referatów jak i ożywione dyskusje. Zagałę konferencję w imieniu naszego Stowarzyszenia kol. Górkiewicz, przewodniczył kol. prof. Geis-

Szkolnictwo
Zawodowe i
konferencja
w sprawie
szkolnictwa
technicz-
nego.

ler. Między wygłoszonemi referatami były: p. Naczelnika Romanowskiego o zamierzeniach i planie działalności centralnych władz szkolnych, p. wizytatora Kwiecińskiego o zamierzeniach śląskich władz szkolnych w dziedzinie szkolnictwa technicznego, oraz całego szeregu dyrektorów i profesorów szkół technicznych przedstawiających stan dzisiejszych szkół ich potrzeby i zamiary. Stosunkowo niewiele było referatów wygłoszonych przez przedstawicieli przemysłu.

Kontretnym wynikiem konferencji była uchwała o powołaniu Rady Kształcenia Technicznego, zorganizowanie której poruczono S. I. M. P., owi i naszemu Stowarzyszeniu.

Na konferencji wygłoszono 17 referatów, uczestników było 108 z tego 67 z poza Śląska i 41 ze Śląska, 35 pracujących w przemyśle i 73 ze szkolnictwa i władz.

Z obrad konferencji był prowadzony stenogram, który będzie wydrukowany i dołączony do „Technika”.

Towarzystwo
Dokształcania
Technicznego.

Założone w 1917 roku Towarzystwo Doksztalcenia Technicznego przy Polskiem Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Województwa Śląskiego nadal rozwijało swą działalność która szła w dwóch kierunkach: organizowanie kursów doksztalcających dla Górników, oraz wydawanie czasopisma „Technik”. Wokresie sprawozdawczym odbyło się Walne Zebranie Towarzystwa Doksztalcenia Technicznego na którym dokonano wyboru władz. Walne Zebranie wychodząc z założenia, że Towarzystwo zostało utworzone ze względów formalnych i że działalnością jego właściwie kieruje Rada Stowarzyszenia, wybrało dla usprawnienia pracy do Zarządu Towarzystwa członków Rady i tak prezesem został wybrany prezes Stowarzyszenia kol. Górkiewicz, sekretarzem, sekretarz Stowarzyszenia — kol. Płoński, skarbnikiem — skarbnik Stowarzyszenia — kol. Kobylński. Nadto do Zarządu weszli członkowie kol. kol. Brzezowski, Grabianowski, Kamiński i Nowakowski. Zebrania Zarządu odbywają się obecnie razem z zebraniami Rady. Do komisji rewizyjnej wybrano kol. kol. Elandta, Piestraka Karol i Twaróga.

Organizacją kursów zajmował się kol. Kontkiewicz. Program kursów obejmował przeszkolenie górników strzałowych. W ubiegłym roku odbyło się 9 takich kursów na kopalni Mysłowice, gdzie przeszkolono 225 górników. Wykładowcami na kursach byli: kol. kol. Ajdukiewicz, Juroff, Niziński i Wieleński. Obecnie odbywają się kursa na kopalniach Radzionków i Nowa Helena. Towarzystwo Doksztalcenia Technicznego, pracując w porozumieniu z Wyższym Urzędem Górniczym w Katowicach, ma przed sobą poważne zadanie przeszkolenia górników na wszystkich śląskich kopalniach. Doksztalceniem w innych dziedzinach poza górnictwem, Towarzystwo się nie zajmuje pozostawiając prace w tym kierunku Śląskiemu Instytutowi Rzemieślniczo — Przemysłowemu.

Po całorocznych przygotowaniach przystąpiliśmy do wydawania naszego pisma „Technik”. Tak długie przygotowanie były wynikiem trudności finansowych. W ubiegłym roku Technik był miesięcznikiem. Rozwój pisma w okresie sprawozdawczym, umożliwił nam w tym roku wydawanie go co dwa tygodnie.

O tem jak wielką sympatją cieszy się Technik i jak paląca była potrzeba wydawania pisma tego typu świadczą listy uznania, które wpłynęły do redakcji po wyjściu pierwszego numeru. Choć redakcja Technika starała się żeby był pismem ogólnotechnicznym to jednakże przeważał w Techniku charakter górniczy co było odzwierciedleniem stosunków śląskich, gdzie w przemyśle górnictwo ma znaczenie dominujące. W ciągu całego roku w Techniku było umieszczone 50 artykułów z czego górniczych 13, hutniczych 1, mechaniczno=elektrotechnicznych 13, ogólnotechnicznych 3, ekonomicznych 7, historycznych 5, chemicznych 3 i innych 5.

Pozatem prowadziliśmy stale w piśmie przegląd prasy, rubrykę drobne wiadomości, statystykę górniczą i wiadomości podawane przez władze. Redakcja pracuje nad wprowadzeniem działu wiadomości osobistych i mamy nadzieję, że w tym roku i ten dział będzie wprowadzony. Autorów piszących w Techniku było 37.

Zarówno jak i współpracowników posiada Technik i prenumeratorów rozrzuconych po całej Polsce.

W grudniu 1928 roku liczyliśmy płatnych prenumeratorów 816 z czego ze Śląska 691 z poza Śląska 125.

Redaktorem Technika jest kol. Stanisław Majewski. Do współpracy z redaktorem powołano dwa komitety redakcyjne ścisły i wielki. W skład ścisłego komitetu wchodzi: kol. kol. Brzezowski, Górkiwicz, Kobyliński, Kontkiewicz, Płoński i Twaróg. Na zebrania wielkiego komitetu bywają zapraszani współpracownicy i sympatycy pisma w liczbie kilkunastu.

Stowarzyszenie nasze wzięło czynny udział w pracach Komitetu opieki nad praktykantami. Zadaniem Komitetu było opiekowanie się praktykantami wakacyjnymi, ze szkół technicznych, ażeby z odbytych praktyk odnieśli oni jaknajwięcej korzyści. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele: Wojewódzkiego Wydziału Handlu i Przemysłu, Wyższego Urzędu Górniczego, Związku Pracodawców, Stowarzyszeń Polskich Inżynierów Górniczo=Hutniczych i naszego, obowiązki Sekretariatu Komitetu spełniał Sekretariat naszego Stowarzyszenia. Kontakt z praktykantami Komitet utrzymywał za pośrednictwem t. zw. opiekunów którymi byli członkowie obu Stowarzyszeń technicznych pracujący w zakładach gdzie odbywali praktyki studenci i uczniowie. Komitet opracował plan wycieczek dla praktykantów podzieliwszy ich wszystkich na 11 grup, każda z takich grup odbyła 6 wycieczek, tak że

Opieka nad
Praktykan-
tami.

ogółem zorganizowało 66 wycieczek. Program tak był ułożony żeby praktykanci obejrzel zakłady przemysłowe najważniejszych gałęzi produkcji na Śląsku. Na skutek starań Komitetu za czas spędzony na wycieczkach praktykantom były płacone dniówki. Wszystkich praktykantów zarejestrowanych w Sekretarjacie Komitetu było 350.

Biuro Pośrednictwa Pracy.

W celu udzielania pomocy kolegom szukającym posad zorganizowaliśmy przy Sekretarjacie Stowarzyszenia Biuro Pośrednictwa Pracy. Biuro zbierało informacje o wolnych miejscach i skierowywało swych kandydatów do przedsiębiorstw.

W biurze były zarejestrowane następujące posady:

dla inżynierów górniczych	7
„ „ hutniczych	1
„ „ mechaników	8 w przemyśle, 3 w szkoln.
„ „ elektrotechników	3
dla techników	13
oraz następujący poszukujący posad:	
inżynierów górniczych	2
„ mechaników	2
„ chemików	2
techników	1
sztugarów	3

Akcja odczytowa.

Wzorem lat ubiegłych w okresie sprawozdawczym akcja odczytowa Stowarzyszenia rozwijała się w trzech kierunkach: urządzano odczyty treści fachowej, ogólnej i popularne dla szerokich sfer.

Odczytów przeznaczonych dla członków i wprowadzonych gości urządzono we wszystkich pięciu Kołach 38.

Z dziedziny odczytów popularnych dokończono w Kołach: Katowickiem, Królewsko-Huckiem, Rybnickiem i Tarnogórskim zaczęta szeroko zakrojoną akcję wygłaszania odczytów z cyklu „Bogactwa Gospodarcze Polski“. Cykl ten zorganizowano wspólnie z Kołem Śląskiem Stow. P. Inż. Górn. Hutn. i w porozumieniu z Zarządami Okręgowymi T. C. L. i Z. O. K. Z. Odczyty wygłaszane były w 46 miejscowościach Górnego Śląska przez członków Stowarzyszeń Inżynierów Górniczych i naszego, a T. C. L. i Z. O. K. Z. zajmowały się organizacją odczytów na miejscu.

Cały cykl składał się z 8-miu odczytów:

Ogólny zarys położenia gospodarczego w Polsce — kol. Szefer.

Górnictwo w Polsce — kol. Malinowski.

Hutnictwo w Polsce kol. Drozdowski.

Przemysł przetwórczy w Polsce — kol. Kobyliński.

Rolnictwo, lasy i przemysł drzewny — kol. Krzymuski.

Komunikacja w Polsce oraz znaczenia dla Polski wybrzeża morskiego — kol. Dyczakowski.

Szkolnictwo zawodowe w Polsce — kol. Staś.

Potęga gospodarcza podstawą politycznej potęgi Polski — kol. Olszewicz.

Chcąc umożliwić szerszemu ogółowi zapoznanie się z treścią tych odczytów, po ukończeniu cyklu autorzy wygłosili je przez Radjo Katowickie.

Również i Koła Bielskie w ubiegłym roku zorganizowało w Bielsku cykl odczytów „Bogactwa Gospodarcze Polski”.

Celem uzgodnienia terminów odczytów w rozmaitych organizacjach, z inicjatywy naszego Stowarzyszenia powstał Porozumiewawczy Komitet Odczytowy. Organizacje należące do Komitetu urządzają odczyty tylko po uprzednim zapewnieniu się w Sekretarjacie Komitetu, że tego dnia nie będzie innego odczytu. Sekretarjatem Komitetu jest Sekretarjat naszego Stowarzyszenia.

Rozumiejac, że praca w Stowarzyszeniu powinna się opierać na sekcjach fachowych staraliśmy się o ich zorganizowanie. Sektory
Fachowe.

W ubiegłym roku założone zostały 3 sekcje: chemiczna, ekonomiczna i mechaniczno-elektrotechniczna. Choć w myśl statutu sekcje zorganizowano przy poszczególnych Kółach: chemiczną przy Królewsko-Huckiem, a dwie pozostałe przy Katowickiem, to jednak do pracy w sekcjach zaproszono członków wszystkich Kół.

Sekcja chemiczna, w której przeważnie grupują się koledzy pracujący w Państwowej Fabryce Związków Azotowych w Chorzowie, w okresie sprawozdawczym odbyła 4 zebrania połączone z referatami.

Następujące referaty były wygłoszone w sekcji:

Kol. Rabka — „O woltolach”.

„ Pilza — „O metodach elektrometrycznych w laboratorium fabrycznym.

Kol. Hennela — „O fabrykacji kwasu azotowego”.

„ Pillicha — „O nauczaniu chemii w szkołach zawodowych”.

Sekcja liczy członków 39.

Sekcja ekonomiczna.....

Sekcja Ekonomiczna ukonstytuowała się w lutym 1928 r. i odbyła w ciągu roku 8 zebrań, z których jedno było poświęcone sprawom organizacyjnym, na 5-ciu zaś wygłoszono referaty, połączone z dyskusją. Tematy referatów były następujące: Sprawozda-
nie Sekcji
Ekono-
micznej.

1. Za i przeciw wolnej konkurencji — wygłosił Dr. Sand.
2. Dumping, jak wtórny objaw kartelizacji — wygłosił kol. Dr. Horowitz.

Kol. Staś — „Obecny stan szkolnictwa technicznego średniego w Niemczech”.

Kol. Kwieciński — „Budowa Naukowych Śląskich Zakładów Technicznych w Katowicach”.

Kol. Kwiatkowski — „Zagadnienie eksportu w związku z rozwojem gospodarczym Polski”.

Kol. Drozdowski — „Udział ciężkiego przemysłu w Wystawie Krajowej w Poznaniu”.

W okresie sprawozdawczym lokal Koła razem z Kasynem Polskiem w Królewskiej Hucie został przeniesiony na ulicę Gimnazjalną 1, gdzie Koło ma jeden pokój do włącznego użytku, oraz wspólną czytelnię i pokój klubowy z Kasynem, nadto ma do dyspozycji salę do zebrań.

Czytelnia Koła posiada 5 pism fachowych, pozatem członkowie mogą korzystać z czasopism Kasyna Polskiego.

W okresie sprawozdawczym Koło miało wpływ. zł. 6455,82
wydatków „ 2192,36

pozostało na bieżący rok zł. 4263,46

Koło
Rybnickie.

Działalność Koła Rybnickiego pomyślnie zwalcza przeszkody jakie stanowi w jego rozwoju znaczne oddalenie wielu członków od siedziby Koła i braku dogodnych połączeń z Rybnikiem.

Koło urządzało zebrania poważniejsze na których wygłoszono następujące odczyty:

Kol. Skupa — „Organizacja gospodarki drzewnej”.

„ „ „ „Organizacja budowy chodników”.

„ Kubiczka — „Mechanizm ładowania węgla”.

„ Jacyny — „O Fayolu i Fayolizmie”.

„ Litońskiego — „Wrażenia z wycieczki naukowej do Zagłębia Ostrowsko-Karwińskiego”.

Kol. Michalewskiego — „Projektowanie i instalacji kompresowych”.

Kol. Jacyny — „Organizacja odstawy”.

oraz zebrania towarzyskie na których wygłosili pogawędkę:

Kol. Dykacz — „Legiony Polskie Piłsudskiego”.

„ Czechowicz — „Dwory i dworki w dawnej Polsce”.

„ Hardt — „Uczczenie rocznicy Państwa Polskiego”.

„ Dykacz — „Walki w okopach na Polsk. Górze w r. 1916”.

Dla zobrazowanie całokształtu życia Koła Rybnickiego musimy podać, że zorganizowano wycieczkę towarzyską do Zakładu Zdrowego w Jastrzębiu, oraz 3 wycieczki do zakładów przemysłowych:

1. Do fabryki materj. wybuch. „Lignoza” w Krywałdzie

2. Do koksowni i kopalni „Foch” w Knurowie,

3. Do browaru Müllera w Rybniku.

Nadto urządzono dwa bale.

Koło Rybnickie jest inicjatorem budowy „Domu Ludowego w Rybniku, który będzie wspólną siedzibą polskich towa-

rzystw kulturalnych i oświatowych, tam też będzie się znajdował lokal Koła. Miasto ofiarowało plac pod budowę Domu, a fundusze są już prawie całkowicie zebrane i o ile nie zajdą jakieś nieprzewidziane przeszkody, z wiosną zaczną się budowa Domu Ludowego.

W okresie sprawozdawczym Koło miało wpływ. zł. 5540,49
wydatków „ 2867,70

pozostało na bieżący rok zł. 2672,79

W okresie sprawozdawczym został zdekompletowany Zarząd Koła Tarnogórskiego co też wpłynęło w pewnym stopniu na osłabienie jego działalności. Z powodu wyjazdu kol. kol. Kontkiewicza i Kobylińskiego musiano dwukrotnie w ciągu roku wybierać prezesa, również nastąpiły zmiany na stanowiskach sekretarza i skarbnika.

Pomimo zmian w Zarządzie, w Kole odbyło się 7 zebrań miesięcznych z których na 5-ciu wygłoszono następujące odczyty:

Kol. Jasiulek — „Chemja bojowa czyli obrona przeciwnagaz.“.

„ Kwaśniewicz — „Złoża rud cynkowych“

„ K. Piestrak — „Przeróbka rud cynkowych“.

„ Płoński — „Znaczenia rolnictwa i przemysłu nawozowego w gospodarczym rozwoju Państwa“.

Kol. Billi — „Przeróbka buraków cukrowych“.

Nadto urządzono 3 wycieczki.

1. do Katowic w celu zwiedzenia stacji Polskiego Radja,

2. do Brzesin Śląskich gdzie zwiedzono płuczkę i Zakład Flotacji na kopalni Szarlej Białej.

3. do Kalet gdzie zwiedzono fabrykę papieru.

W okresie sprawozdawczym odbyło się w Kole Tarnogórskim 2 bale.

Dużo energii i czasu poświęcił Zarząd sprawie wyszukania odpowiedniego lokalu, jednak ciągle ta sprawa jest w sferze projektów, obecnie zebrania odbywają się w restauracji „Pod Lipami“

Czytelnia Koła ma 3 pisma techniczne.

W okresie sprawozdawczym Koło miało wpływ. zł. 1637,46
wydatków „ 1373,03

pozostało na bieżący rok zł. 264,43

Sekretarz Stowarzyszenia:

J. Płoński.

Prezes Stowarzyszenia:

E. Górkiwicz.

Sprawozdanie Polskiego Stowarzyszenia Inżynierów za okres od stycznia 1928 r.

Dochody

1. Saldo w P. K. O. dn. 1 stycznia 1928 r.	zł 1 194,30
2. Gotówka w kasie	101,36
3. Opłaty członkowie Kół:	
a) Koła Królewsko Huckiego	zł 599,—
b) „ Katowickiego	„ 814,50
c) „ Rybnickiego	„ 409,50
d) „ Tarnogórskiego	„ 384,—
e) „ Bielskiego	„ 114,—
4. Opłaty członków wspierających	„ 2 321,—
5. Fundusz rezerwowy komitetu opieki nad praktykantami	„ 4 150,—
6. Inne wpływy	503,—
7. Sumy przechodnie	„ 3 415,59
	684 50
	<u>zł 12 369,75</u>

*) a) płacono średnio w ciągu roku za 121 członków	
b) „ „ „ „ „ 135 „	
c) „ „ „ „ „ 64 „	
d) „ „ „ I, II, III kw. za 68 członków	
e) „ „ „ I „ „ 25 „	

Komisja Rewizyjna.

Wacław Szymański: Inż. Jasiulek.

k a s o w e i Techników Województwa Śląskiego do 1 stycznia 1929 r.

Rozchody

1. Utrzymanie Sekretariatu	zł 4 701,15
2. Prace statystyczne i biuro pośrednictwa pracy	„ 2 391,08
3. Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych	„ 1 331,—
4. Wydawnictwa	„ 270,—
5. Akcja odczytowa Koła Bielskiego	„ 100,—
6. Fundusz obrotowy kasy teatralnej	„ 150,—
7. Wydatki sądu koleżeńckiego	„ 44,10
8. Koszta manipulacyjne P. K. O.	„ 20,32
9. Różne wydatki	„ 291,69
10. Sumy przechodnie	„ 748,—

razem zł 10 047,34

Dochody wynosiły	zł 12 369,75
Rozchody	„ 10 047,34
Pozostaje na 1. 1. 29	zł 2 322,41
Z tego w P. K. O.	zł 2 056,33
Gotówka w Kasie	„ 266,08
razem	<u>zł 2 322,41</u>

Skarbnik Stowarzyszenia.

Br. Kobyliński.

Stan majątku w dniu

A k t y w a .

1. Gotówka w P. K. O.	zł 2 056,33
2 „ w Kasie	„ 266,08
3. Inwentarz Stowarzyszenia	„ 1 986,84
4. Zaległości Kół	„ 307,50
5. „ członków wspierających	„ 600,—
6. Fundusz obrotowej kasy teatralnej	„ 150,—
7. Zapłacony czynsz za lokal za I-szy kw. 29 r.	„ 50,—
	zł 5 416,75

Komisja Rewizyjna.

Wacław Szymański. Inż. Jasiulek.

1 stycznia 1929 roku.

P a s y w a .

1. Fundusz rezerwowy komitetu opieki nad prak- tykantami	zł 503,—
2. Niewypłacona pensja stałego sekretarza za gru- dzień 28 r.	„ 200,—
3. Saldo	„ 4 713,75
	zł 5 416,75

Skarbnik Stowarzyszenia.

Br. Kobyliński.

P r o j e k t

Polskiego Stowarzyszenia Inżynierów

na rok

D o c h o d y.

1. Saldo w P. K. O. z roku 1928	zł 2 056,33	
2. Gotówka w kasie	„ 266,08	
3. Składki członkowskie Kół:		
a) Królewsko Huckiego 165 à 6 = zł 990,—		
b) Katowickiego . . . 118 „ 6 = „ 708,—		
c) Rybnickiego . . . 126 „ 6 = „ 756,—		
d) Tarnogórskiego . . . 63 „ 6 = „ 378,—		
e) Bielskiego . . . 26 „ 6 = „ 156,—		
f) zaległości Kół	„ 307,50	„ 3 295,50
4. a) Opłaty członków wspierających „ 4 500.—		
b) zaległości „	„ 600,—	„ 5 100,—
5. Inne wpływy	„ 2 110,—	
		zł 12 827,91

Prezes Stowarzyszenia.

Eug. Górkiwicz.

B u d ż e t u

i Techników Województwa Śląskiego

1929.

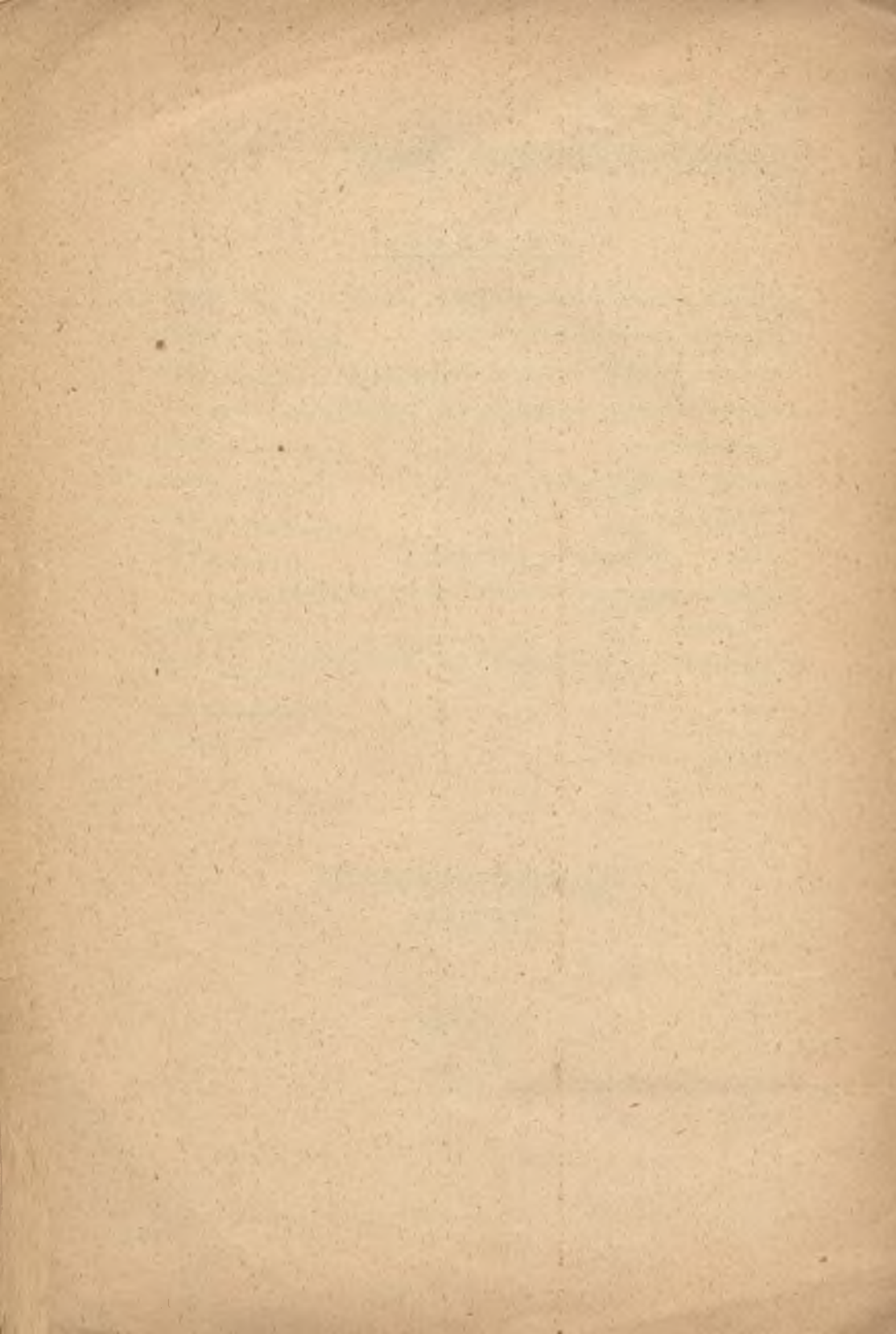
R o z c h o d y.

1. Pensja personelu Sekretariatu	zł 6 200,—
2. Wydatki rzeczowe Sekretariatu	„ 1 300,—
3. Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych	„ 1 296,—
4. Bilety kolejowe delegatów na Zjazd Zw. Zrz. Technicznych	„ 400,—
5. Lokal Stowarzyszenia	„ 950,—
6. Wydawnictwa	„ 400,—
7. Odczyty przyjezdnych prelegentów	„ 600,—
8. Fundusz rezerwowy komitetu opieki nad praktykantami	„ 503,—
9. Rozchody nieprzewidziane i do zaokrąglenia	„ 1 178,91
	zł 12 827,91

Skarbnik Stowarzyszenia.

Br. Kobyliński.

BIBLIOTEKA
Edmunda Grabianowskiego

Kl. 062:62/064.5/

Nr Ks. 1 In. 351

Pracownia

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000975858

II 147934/0/1928

SL